

Проект Закону України «Про додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України в антитерористичній операції та забезпечують її пров

[Версія для друку](#)

Статус: Проект - громадське обговорення

[Повідомлення про оприлюднення](#)

[Проект Закону України «Про додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України в антитерористичній операції та забезпечують її проведення»](#)

[Пояснювальна записка](#)

[Порівняльна таблиця](#)

ПОВІДОМЛЕННЯ про оприлюднення проекту

Міністерство охорони здоров'я України пропонує для публічного обговорення проект Закону України «Про додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність в антитерористичній операції та забезпечують її проведення» (далі – проект Закону України), метою якого є запровадження державних гарантій та механізму фінансування надання необхідних медичних послуг та лікарських засобів особам, які отримали поранення, контузії або каліцтва під час захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України в антитерористичній операції та при забезпеченні її проведення, за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування.

Проект Закону України оприлюднено шляхом розміщення на офіційному веб-сайті Міністерства охорони здоров'я України в мережі Інтернет www.moz.gov.ua.

Пропозиції та зауваження до проекту Закону України просимо надсилати до Міністерства охорони здоров'я України протягом місяця з дня опублікування у письмовому та/або електронному вигляді за адресою: вул. Грушевського, 7, м. Київ, 01601, E-mail: karpinska@moz.gov.ua. Консультант: Карпінська Леся Григорівна (044) 226 23 31.

**В.о. начальника Управління
координації центрів реформ**

Л. Карпінська

ПРОЕКТ

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про додаткові державні фінансові гарантії надання
медичних послуг та лікарських засобів особам, які захищають незалежність, суверенітет та

територіальну цілісність України в антитерористичній операції та забезпечують її проведення

Стаття 1. Загальні положення

1. Цей Закон визначає додаткові гарантії держави щодо фінансування надання необхідних медичних послуг та лікарських засобів особам, які отримали поранення, контузії або каліцтва під час захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України в антитерористичній операції та при забезпеченні її проведення, за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування.
2. Терміни «тариф покриття», «тариф співоплати», «деталізований опис», «кошти державного медичного страхування», «реімбурсація», «постачальники медичних послуг» вживаються у цьому Законі у значеннях, визначених в Законі України «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів».
3. Інші терміни вживаються у цьому Законі у значеннях, визначених в Основах законодавства України про охорону здоров'я, Законі України «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів», Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та інших законодавчих актах України.

Стаття 2. Додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які стали інвалідами внаслідок поранень, контузій або каліцтв

1. Держава гарантує особам, які зазначені в пунктах 11-14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», повну оплату за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування всіх необхідних медичних послуг та лікарських засобів, які входять до державного гарантованого пакету та передбачені деталізованим описом, пов'язаних з наданням:

- 1) екстреної медичної допомоги;
- 2) первинної медичної допомоги;
- 3) вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги;
- 4) третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги;
- 5) паліативної допомоги.

2. Передбачені в цій статті гарантії розповсюджуються на осіб, визначених у частині першій цієї статті, яким надано статус інваліда війни в порядку, передбаченому Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Стаття 3. Додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які отримали у бойових діях поранення, контузії або каліцтва, що не спричинили інвалідності

1. Держава гарантує особами, які зазначені в пунктах 19-20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», повну оплату за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування медичних послуг і лікарських засобів, які входять до державного гарантованого пакету та передбачені деталізованим описом, які необхідні для лікування поранень, контузій або каліцтв, отриманих такими особами у бойових діях при безпосередній участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення.

2. Порядок підтвердження факту отримання поранення, контузії або каліцтва у бойових діях при безпосередній участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Передбачені цією статтею гарантії застосовуються незалежно від надання особі статусу учасника бойових дій у порядку передбаченому Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», на момент звернення за наданням медичних послуг і лікарських засобів.

Стаття 4. Особливості реалізації додаткових державних фінансових гарантій надання медичних послуг і лікарських засобів

1. Додаткові державні фінансові гарантії реалізуються шляхом повної оплати тарифу покриття і, якщо застосовано, повної оплати тарифу співоплати за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування за надані їм необхідні медичні послуги і лікарські засоби, визначені цим Законом.

2. Особи, на яких поширюються додаткові державні фінансові гарантії, звільняються від обов'язку оплати за рахунок власних коштів або забезпечення оплати за рахунок інших джерел тарифу співоплати за надані їм необхідні медичні послуги та лікарські засоби, визначені цим Законом.

3. Повна оплата за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування гарантується за умови отримання медичних послуг та лікарських засобів у постачальників медичних послуг, з якими Національною службою здоров'я України укладено договір про медичне обслуговування населення, що передбачає надання відповідних медичних послуг та лікарських засобів.

4. Організація надання медичних послуг та лікарських засобів, оплата тарифу оплати і тарифу співоплати за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування здійснюються в порядку, передбаченому законодавством про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів.

Стаття 5. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його офіційного опублікування, крім статей 1-4 цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2018 року, але не раніше дня набрання чинності Законом України «Про державні фінансові гарантії надання медичної допомоги та лікарських засобів».

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

1) затвердити порядок підтвердження факту отримання поранення, контузії або каліцтва у бойових діях при безпосередній участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення;

2) привести власні нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

3) забезпечити прийняття необхідних нових, перегляд та приведення чинних нормативно-правових актів відповідними центральними органами виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

3. В Основах законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами): у статті 14¹:

абзац другий частини третьої викласти у такій редакції:

«клінічна настанова (протокол) – документ, який визначає вимоги до діагностичних, лікувальних, профілактичних та реабілітаційних методів надання медичної допомоги та їх послідовність»;

частину четверту доповнити словами «крім випадків передбачених цими Основами»;

частину шосту викласти у такій редакції:

«Додержання стандартів медичної допомоги (медичних стандартів), клінічних настанов (протоколів), є обов'язковим для всіх закладів охорони здоров'я, а також для фізичних осіб - підприємців, що провадять господарську діяльність з медичної практики, з урахуванням особливостей встановлених цими Основами».

доповнити статтею 14² такого змісту: «Стаття 14². Клінічні настанови (протоколи)

Систему клінічних настанов (протоколів) складають клінічні настанови та адаптовані клінічні настанови (протоколи).

Адаповані клінічні настанови (протоколи) розробляються уповноваженими установами України на засадах доказової медицини та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Клінічні настанови затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, шляхом затвердження текстів українською мовою документів, які визначають вимоги до діагностичних, лікувальних, профілактичних або реабілітаційних методів надання медичної допомоги та їх послідовність у одній з іноземних країн, без проведення їх адаптації, або затвердження посилання на джерело опублікування чи розміщення такого документу англійською мовою у базі даних або веб-сторінці.

Додержання адаптованих клінічних настанов (протоколів) є обов'язковими, крім випадків, передбачених цими Основами. Клінічні настанови є обов'язковими у випадку відсутності адаптованої клінічної настанови (протоколу) для відповідного захворювання, за умови наявності затвердженого у встановленому порядку тексту такої клінічної настанови українською мовою. У разі відсутності затвердженого тексту клінічної настанови українською мовою, така настанова може бути застосована за рішенням лікаря за умови отримання попередньої інформованої згоди пацієнта у письмовій формі.

У разі наявності клінічної настанови та адаптованої клінічної настанови (протоколу) для одного й того ж захворювання, клінічна настанова може бути застосована за рішенням лікаря за умови отримання попередньої інформованої згоди пацієнта у письмовій формі. У такому разі лікар звільняється від обов'язку додержання адаптованої клінічної настанови (протоколу).

Порядок розробки, затвердження та застосування клінічних настанов (протоколів) затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.»

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність в антитерористичній операції та забезпечують її проведення»

1. Обґрунтування необхідності прийняття проекту Закону

Проведення антитерористичної операції (далі – «АТО») призвело до збільшення кількості осіб, які, беручи безпосередню участь АТО чи забезпечуючи її проведення як волонтери, опинились у складних життєвих обставинах у зв'язку із негативним впливом на їх фізичне та психологічне здоров'я бойових дій та необхідністю самостійно оплачувати своє лікування.

На сьогоднішній день існує гостра необхідність запровадження ефективних механізмів фінансування лікування зазначених категорій осіб як визнання вкладу та самопожертви таких осіб заради захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою прийняття Проект Закону «Про додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність в антитерористичній операції та забезпечують її проведення» (далі – Законопроект) є запровадження державних гарантій та механізму фінансування надання необхідних медичних послуг та лікарських засобів особам, які отримали поранення, контузії або каліцтва під час захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України в антитерористичній операції та при забезпеченні її проведення, за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування.

Проект Закону передбачає:

- повну оплату за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування медичних послуг і лікарських засобів передбачених деталізованим описом для осіб, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних під час безпосередньої участі в АТО, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах АТО у період її проведення, особам, які зазначені в пунктах 11-14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
- повну оплату за рахунок коштів державного солідарного медичного страхування медичних послуг і лікарських засобів, передбачених деталізованим описом, які необхідні для лікування поранень, контузій або каліцтв, отриманих особами, переліченими у пунктах 9-20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», у бойових діях при безпосередній участі в АТО, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах АТО у період її проведення.

3. Правові аспекти

У відповідній сфері правового регулювання діють Конституція України, Основи законодавства України про охорону здоров'я, Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та інші закони і підзаконні нормативно-правові акти.

Законопроект подається у пакеті з основним законопроектом «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів», який встановить законодавчі засади фінансування надання медичних послуг та лікарських засобів за рахунок коштів загальнообов'язкового державного солідарного медичного страхування. Зокрема, цей закон врегульовує поняття гарантованого державного гарантованого пакету, деталізованого опису, тарифу, статус та повноваження Національної служби здоров'я України тощо. Відповідно Законопроект вступить у силу лише після прийняття та набрання чинності Законом України «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів».

Законопроект не передбачає внесення змін до інших законів України.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття та реалізація законопроекту на момент його подання не потребує додаткових витрат з Державного бюджету України або місцевих бюджетів.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством соціальної політики України, Міністерством оборони України.

6. Регіональний аспект

Прийняття та реалізація Законопроекту не має впливу на розвиток адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У Законопроекті відсутні положення, що містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У Законопроекті відсутні правила та процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект Закону розміщений на офіційному сайті Міністерства охорони здоров'я.

Підходи, запропоновані в проекті Закону України, були обговорені з громадськістю шляхом проведення тематичних зустрічей, презентацій на тематичних заходах.

У разі необхідності Міністерство охорони здоров'я надаватиме зацікавленим сторонам відповідні консультації.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект закону потребує погодження з уповноваженими представниками всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців та всеукраїнських громадських організацій інвалідів війни, їх спілок.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону не є регуляторним актом.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

В результаті реалізації Законопроект не має впливу на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття та реалізація Законопроекту дозволить створити належні умови для забезпечення учасників АТО необхідними медичними послугами та лікарськими засобами, сприятиме збереженню та зміцненню їх здоров'я та збільшенню тривалості життя, а також дозволить створити правові та фінансово-економічні механізми реалізації прав учасників АТО на охорону здоров'я.

**В.о. Міністра
охорони здоров'я України**

Уляна СУПРУН

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України в антитерористичній операції та забезпечують її проведення»

Зміст положення (норми) чинного акту законодавства	Зміст положення (норми) законопроекту "Про додаткові державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів особам, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України в антитерористичній операції та забезпечують її проведення"
---	---

Основи законодавства України про охорону здоров'я

(Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами)

Стаття 14¹. Система стандартів у сфері охорони здоров'я

[...]

Галузевими стандартами у сфері охорони здоров'я є:

[...]

клінічний протокол - уніфікований документ, який визначає вимоги до діагностичних, лікувальних, профілактичних та реабілітаційних методів надання медичної допомоги та їх послідовність;

[...]

Галузеві стандарти у сфері охорони здоров'я розробляються і затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

[...]

Додержання стандартів медичної допомоги (медичних стандартів), **клінічних протоколів, табелів матеріально-технічного оснащення** є обов'язковим для всіх закладів охорони здоров'я, а також для фізичних осіб - підприємців, що провадять господарську діяльність з медичної практики.

Стаття 14¹. Система стандартів у сфері охорони здоров'я

[...]

Галузевими стандартами у сфері охорони здоров'я є:

[...]

клінічна настанова (протокол) – документ, який визначає вимоги до діагностичних, лікувальних, профілактичних та реабілітаційних методів надання медичної допомоги та їх послідовність;

[...]

Галузеві стандарти у сфері охорони здоров'я розробляються і затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, **крім випадків передбачених цими Основами.**

[...]

Додержання стандартів медичної допомоги (медичних стандартів), **клінічних настанов (протоколів)**, є обов'язковим для всіх закладів охорони здоров'я, а також для фізичних осіб - підприємців, що провадять господарську діяльність з медичної практики, **з урахуванням особливостей встановлених цими Основами.**

Стаття 14². Клінічні настанови (протоколи)

Систему клінічних настанов (протоколів) складають клінічні настанови та адаптовані клінічні настанови (протоколи).

Адаптовані клінічні настанови (протоколи) розробляються уповноваженими установами України на засадах доказової медицини та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Клінічні настанови затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, шляхом затвердження текстів українською мовою документів, які визначають вимоги до діагностичних, лікувальних, профілактичних або реабілітаційних методів надання медичної допомоги та їх послідовність у одній з іноземних країн, без проведення їх адаптації, або затвердження посилання на джерело опублікування чи розміщення такого документу англійською мовою у базі даних або веб-сторінці.

Додержання адаптованих клінічних настанов (протоколів) є обов'язковими, крім випадків, передбачених цими Основами. Клінічні настанови є обов'язковими у випадку відсутності адаптованої клінічної настанови (протоколу) для відповідного захворювання, за умови наявності затвердженого у встановленому порядку тексту такої клінічної настанови українською мовою. У разі відсутності затвердженого тексту клінічної настанови українською мовою, така настанова може бути застосована за рішенням лікаря за умови отримання попередньої інформованої згоди пацієнта у письмовій формі.

У разі наявності клінічної настанови та адаптованої клінічної настанови (протоколу) для одного й того ж захворювання, клінічна настанова може бути застосована за рішенням лікаря за умови отримання попередньої інформованої згоди пацієнта у письмовій формі. У такому разі лікар звільняється від обов'язку додержання адаптованої клінічної настанови (протоколу).

Порядок розробки, затвердження та застосування клінічних настанов (протоколів) затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

**В.о. начальника Управління
координації центрів реформ**

Л. Карпінська

МОЗ України

вул. Грушевського 7,

м. Київ, 01601

тел. (044)253-61-94,

факс (044)253-40-17

Телефонна

"гаряча лінія"

МОЗ України

0-800-801-333

Приймальня громадян

вул. Ярославська,41

м.Київ, 04071

(044)425-05-26

Електронна пошта
МОЗ України
moz@moz.gov.ua